

فضولی بی‌جای آلمان نتیجه سفر نابجای پاریس!

هشدارها درباره خط مشی وزارت خارجه در مقابل آمریکا و اروپا از سوی دولت یازدهم جدی گرفته نشد. قدم‌زنی صمیمانه مسئول دستگاه دیپلماسی کشور با همتای آمریکایی‌اش در ژنو، موجی از اعتراضات و تذکرات را به دنبال داشت....

هشدارها درباره خط مشی وزارت خارجه در مقابل آمریکا و اروپا از سوی دولت یازدهم جدی گرفته نشد. قدم‌زنی صمیمانه مسئول دستگاه دیپلماسی کشور با همتای آمریکایی‌اش در ژنو، موجی از اعتراضات و تذکرات را به دنبال داشت اما ظریف با لحنی قابل تامل دلیل این پیاده‌روی را استفاده از هوای پاک ژنو برای تغییر فضای تنش‌آلود مذاکرات عنوان کرد و سخنگوی دولت نیز به جای عذرخواهی از این حرکت نابجا، به منتقدان حمله کرد و تذکر و هشدارهای آنان را «خیلی سخیف» خواند! و نتیجه آن که نایب رئیس مجلس آلمان در دیدار با محمدرضا عارف به شکلی بی‌سابقه و گستاخانه در امور داخلی کشورمان دخالت کرد.

وقتی سفر ظریف به پاریس، همزمان با اهانت چندین و چند باره نشریه هتاک فرانسوی به پیامبر اعظم (ص) و حمایت دولتمردان فرانسه از این هتاک با اعتراض دلسوزان و خیل عظیم مردم در تجمعات سراسر کشور و از جمله مقابل سفارت فرانسه روبرو شد و خواستار برخورد جدی با فرانسه و پوزش دولت از ملت شدند دولت این درخواست‌ها را احساسی نامید! و ادعا کرد؛ حرف مردم نیست!

پیش‌بینی نتیجه چنین روندی دشوار نبود و آنچه روز گذشته در دیدار نایب رئیس مجلس آلمان با یکی از عناصر اصلاح‌طلب اتفاق افتاد را باید سرآغاز این کژراهه دانست. اظهارات گستاخانه این مقام چندم آلمانی در دیدار روز گذشته خود با عارف تعجب‌آور و غیرمنتظره نیست، بلکه تأسف جدی از همراهی و حضور مقامات ارشد وزارت خارجه و سکوت خفت‌بار آنان در مقابل این مداخلات گستاخانه و بی‌شرمانه است.

دستگاه دیپلماسی کشور باید در برابر مردم پاسخگو باشد که چگونه یک مقام اروپایی در تهران برای همه چیز - از انتخابات آینده ایران گرفته تا ورزشگاه‌های کشورمان - تعیین تکلیف می‌کند!

«کلودیا روت» نایب‌رئیس مجلس قانون‌گذاری آلمان در ابتدای این دیدار خود با محمدرضا عارف که با حضور سیدعلی خرم مشاور وزیر خارجه و اکرمی معاون اداره اول اروپا در این وزارتخانه و همچنین سفیر جمهوری فدرال آلمان در ایران برگزار شد، با بیان اینکه آمده است تا از تحلیل‌های عارف در زمینه مسائل داخلی استفاده کند، ضمن دخالت آشکار در مسائل داخلی کشورمان گفت: من آمده‌ام تا یک سال مانده به انتخابات مجلس بدانم که در سفر بعدی خود شما از من در چه جایگاهی دعوت خواهید کرد!

وی در ادامه با دخالت بی‌جا در امور داخلی کشورمان ضمن حمایت از فتنه‌گران سال 88 خواستار رفع حصر سران وطن‌فروش فتنه شده و مدعی شد در این صورت مردم ایران نیز خوشحال می‌شوند!

نایب‌رئیس مجلس آلمان در ادامه این دیدار مجدداً به بحث انتخابات مجلس آینده کشورمان وارد شده و با اشاره به جایگاه شورای نگهبان، گفت: من شنیده‌ام که در ایران همه می‌توانند کاندیدا شوند ولی باید از فیلتر شورای نگهبان رد شوند و همین‌طور شنیده‌ام که برخی نتوانسته‌اند از این فیلتر عبور کنند.

حضور زنان در ورزشگاه‌ها، وارد کردن اتهامات حقوق بشری به ایران و درخواست آزادی یکی از زندانیان فتنه 88 از دیگر مداخلات گستاخانه روت در این دیدار بود.

دیدار با مولاردی

یا جلسه بازجویی؟!

افزون بر این سخنان مداخله‌جویانه و گستاخانه، نایب‌رئیس پارلمان آلمان دو روز قبل دیداری با معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده داشت و در جلسه‌ای که شبیه به بازجویی از عملکرد حقوق بشری کشورمان بود، به اخذ گزارش از وی پرداخت!

در این جلسه مفصل نایب رئیس پارلمان آلمان درخصوص موضوعاتی جزئی و کلی حوزه زنان، خانواده، قوانین قضایی،

پرونده اسیدپاشی در اصفهان و... مولودری را مورد سوال قرار داد و وی نیز به جای یادآوری جایگاه قانونی و تذکر این نکته که دخالت در امور داخلی کشورها، خلاف موازین دیپلماتیک است، به این پرسش‌ها پاسخ داد. گویی به مسئول بالادستی خود گزارش می‌دهد!

مولودری در این دیدار در پاسخ به پرسش کلودیا روت درباره وضعیت خشونت علیه زنان در کشورمان، بدون یادآوری این نکته که براساس آمار، آلمان شاهد درصد بالایی از خشونت علیه زنان و آزار و اذیت آنان است گفت: خشونت علیه زنان یک پدیده جهانی است و در تمام کشورهای دنیا وجود دارد و مختص به یک کشور و افرادی با سطح تحصیلات، درآمد و یا دین مشخص نیست!

وی با بیان اینکه «متأسفانه آمار خشونت علیه زنان رو به افزایش و نگران‌کننده است» و افزودن اینکه: «خشونت علیه زنان به اشکال مختلف خانوادگی و اجتماعی در همه کشورهای دنیا ورود می‌کند و ما نیز از کشورهای دیگر مستثنی نیستیم» به جای ارائه آمار خشونت‌های گسترده علیه زنان در آلمان که با قتل و تجاوز به عنف و دهها جنایت شرم‌آور دیگر همراه است، عملاً در اظهارات مورد اشاره با مأمور دولت آلمان هم‌زبانی کرد!

این گزارش‌دهی بی‌ربط به رئیس پارلمان یک کشور اروپایی توسط معاون رئیس دولت یازدهم که به پاسخ‌دهی یک متهم به بازجوی قانونی کم‌شبهت نیست در شرایطی صورت گرفته که جمهوری اسلامی کشوری مستقل بوده و قرار نیست در سایه وادادگی و احساس خودکم‌بینی برخی کارگزاران آن نایب رئیس مجلس یک کشور اروپایی که از قضا کشورش مصداق بارز نقض حقوق زنان و حقوق کودکان و مشهور به نژادپرستی است، واداده و منفعل باشد. دولت برده‌ها

این نکته نیز گفتنی و برای مسئولان سیاست خارجی کشورمان شنیدنی و عبرت‌گرفتنی است که 9 سال قبل - بهمن‌ماه 1384- خانم آنگلا مرکل صدراعظم آلمان در کنفرانس امنیتی مونیخ گفته بود «ایران لیاقت آن را ندارد که برنامه هسته‌ای آن قابل تحمل باشد!» و مدیرمسئول کیهان در یادداشت کوتاهی آورده بود:

اگرچه اظهارات خانم مرکل با اعتراض شدید چند تن از نمایندگان حزب سوسیال دموکرات روبرو شد و «کریستین لانگه» سخنگوی این حزب در اعتراض خود به طور تلویحی «مرکل» را فاقد درک سیاسی دانست ولی کم‌شعوری کمترین علت و خوشبینانه‌ترین توضیح درباره اظهارات غیرمسئولانه خانم صدراعظم است. خانم مرکل پیرامون مفهوم «لیاقت» در اظهارات خویش توضیحی نداده است ولی باید پرسید اگر منظور از «لیاقت»، همان شایستگی یک ملت برای حاکمیت بر سرنوشت و حفظ عزت و اقتدار خویش است، این «لیاقت» برای ملت ایران که 28 سال متوالی - تا آن تاریخ- در مقابل تمامی وحشی‌گری‌ها، توطئه‌ها، زورگویی‌ها و جنایت‌های آمریکا و اروپا ایستاده و امروزه قطب قدرتمند اسلام در جهان را رهبری می‌کند، یک واقعیت اثبات شده است.

ظاهراً خانم مرکل فراموش کرده است که فقط یکی از مقاطع زمانی 28 سال اخیر، دوران 8 ساله جنگ تحمیلی بود که در آن به اعتراف صریح آمریکا و اروپا، تمامی جهان در یک سو و ایران اسلامی به تنهایی در سوی دیگر آن میدان ایستاده بود. همان کارزار تمام عیاری که در آن، دولت آلمان مأموریت تأمین بمب‌های شیمیایی برای رژیم صدام را برعهده داشت. به یقین خانم مرکل فراموش نکرده است ایشان صدراعظم کشوری است که بعد از جنگ جهانی دوم و تا چند سال قبل، تحت قیمومیت مستقیم 4 کشور آمریکا، انگلیس، فرانسه و شوروی سابق اداره می‌شد و هرگاه برخی از مطبوعات آلمانی خواستار استقلال آلمان از این قیمومیت چهارگانه می‌شدند، پاسخ آمریکایی‌ها، فرانسوی‌ها، انگلیسی‌ها و روس‌ها این بود که «آلمان لیاقت استقلال را ندارد!» البته به قول برخی از مطبوعات و محافل آلمانی برای خانم مرکل مقایسه قیمت جواهراتش با خانم‌های همسایه و فامیل‌ها بیشتر از رسیدگی به مسائل حکومتی اهمیت دارد و از این روی احتمال این که عقل خانم صدراعظم به این چیزها برسد بسیار اندک است. بنابراین به ایشان توصیه می‌کنیم برای اطلاع از قیمومیت آشکار 4 کشور یاد شده بر کشورش و پاسخ معروف آنها که «آلمان لیاقت استقلال ندارد» به آرشیو هفته‌نامه «اشپیگل»، روزنامه «دی‌ولت» و برخی از مطبوعات معروف و پرسابقه آلمان مراجعه کند و بعد، قضاوت بفرماید که چه کسانی «لیاقت» ندارند و این «بی‌لیاقتی» را با افتخار! پذیرفته‌اند! کاش خانم صدراعظم به جدول اسامی نمایندگان مجلس آلمان و مذهب و سوابق آنها که در آخرین بولتن رسمی پارلمان کشورش درج شده است هم نیم‌نگاهی بیاندازد و سپس، اگر جرأت دارد توضیح بدهد چرا در حالی که تعداد یهودیان آلمان فقط 150 هزار نفر است، بیش از 100 کرسی نمایندگی مجلس کشورش در اختیار یهودیان غیرآلمانی‌تبار است؟! سوال ساده‌ای است و البته پاسخ به این سوال که نشان می‌دهد دولت بی‌لیاقت آلمان، خود و مردم این کشور را به برده صهیونیست‌ها تبدیل کرده، شرم‌آور نیز هست... نیست؟!